

[Udenrigsministeren.]

kæmpelse af flysbotage, der er fra 1971 — har regeringen besluttet at undertegne så snart som muligt.

Regeringens indstilling til deltagelse i foranstaltninger mod terrorvirksomhed er derfor ganske klar. Der må ikke råde tvivl om, at man fra dansk side vil tage alle egnede skridt både nationalt og internationalt til forhindring og bekæmpelse af terrorhandling-er.

Af *K. J. Mortensen* til justitsministeren (6. september 1972):

„Vil ministeren overveje at indføre en skærpet kontrol ved Danmarks grænser med personer, der indrejser med pas udstedt af de arabiske stater, som støtter de palæstinensiske terrorgrupper?“

Begrundelse.

Foranlediget af pressemeddelelser om, at de terrorgrupper, som har forårsaget massakre på de israelske idrætsfolk ved olympiaden i München, skulle være indrejst via Danmark, må det være rimeligt, at man overvejer en nærmere kontrol med de personer, som er udstyret med pas fra de stater, som understøtter partisanerne.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (13. september 1972):

I lighed med de fleste europæiske lande kræver vi, at statsborgere i de arabiske lande skal have en særlig tilladelse — visum — inden indrejse i Danmark. Visumfrihed gælder dog for statsborgere i Algeriet, Marokko og Tunesien.

Visum gives af de danske repræsentationer i udlandet. Ansøgeren skal udfylde et spørgeskema, hvori han skal give forskellige oplysninger om sin person, formålet med rejsen til Danmark o. s. v. Det udfyldte spørgeskema indsendes til rigspolitichefen, der afgør, om visum kan gives. De fleste danske repræsentationer i udlandet har dog bemyndigelse til uden forelæggelse for rigspolitichefen at udstede visum for kortvarige ophold i Danmark i turist- eller forretningsøjemed. Repræsentationerne skal i disse tilfælde indsende spørgeskemaerne til rigspolitichefen så betids, at det er muligt at fore-

tage en politimæssig undersøgelse, inden indrejse finder sted.

De palæstinensiske flygtninge er ofte statsløse og derfor uden nationalitetspas. Personer, der er legitimerede ved andre rejsedokumenter end nationalitetspas, kan kun få udstedt visum efter særlig bemyndigelse fra rigspolitichefen.

En stramning af disse bestemmelser vil efter min opfattelse hverken være politisk ønskelig eller politimæssigt af væsentlig betydning til forebyggelse af, at terrorgrupper som den, der forårsagede tragedien i München, indrejser i Danmark. Der foreligger i øvrigt ikke for det danske politi oplysninger, der kan bekræfte forlydenderne i pressen om, at terroristerne er rejst ind i Tyskland via Danmark. Selv i så tilfælde har de pågældende jo imidlertid skullet gennemgå tysk indrejsekontrol ved indreisen i Tyskland.

En skærpet kontrol ved Danmarks grænser med samtlige personer, der rejser med pas udstedt i de arabiske lande, er næppe praktisk mulig i betragtning af det store antal indrejsende — ca. 24 millioner — der årlig kommer hertil fra de ikke-nordiske lande. En skærpelse vil medføre store forsinkelser for alle indrejsende, og når alt tages i betragtning, er der vel i øvrigt ikke nogen rimelig begrundelse for at rette mistanke mod alle statsborgere fra bestemte lande, blot fordi små terroristgrupper fra disse lande udfolder desperationshandling i udlandet.

Derimod er det en selvfølge, at politiet skærper kontrollen både ved grænserne og indenlands, når det modtager oplysninger om, at mistænkelige personer er indrejst eller på vej ind i landet. Det er derfor vigtigt, at samarbejdet mellem landenes myndigheder — også når det drejer sig om politisk motiverede forbrydelser af den art, som vi har set i den senere tid — foregår så effektivt som muligt. Der arbejdes bestandig på en forbedring af dette samarbejde, og det er da også klart, at tragedien i München vil give anledning til yderligere at fremme disse bestræbelser. I øvrigt kan jeg om det internationale samarbejde til bekæmpelse af politisk terrorvirksomhed henvise til udenrigsministerens svar til hr. *K. J. Mortensen*.